امتیاز

سه‌شنبه ۲۰ خرداد ۱۳۹۹
۱۷ شوال ۱۴۴۱ ● ۹ ژوئن ۲۰۲۰
شماره ۲۹۷۸ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۶۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۶۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

اخبار

شاهرخ خان دانشمند می شود

شاهرخ خان چهره مشهور بالیوود آخرین بار در فیلم «صفر» ساخته آناند ال رای روی پرده‌های بزرگ دیده شد. آن فیلم نتوانست خیلی توجه بینندگان را به خود جلب کند و از آن موقع تا به حال این بازیگر رسماً حضور در هیچ پروژه‌ای را تایید نکرده است. به همین دلیل هواداران بسیار مشتاق دیدن دوباره او روی پرده‌های سینما هستند.

با وجود اینکه هنوز چیزی رسماً اعلام نشده، شاهرخ خان تا به حال صحنه‌هایی را در ۲ فیلم سینمایی فیلمبرداری کرده و مشخص است که او در آن‌ها حضور خواهد داشت اما میزان نقش او معلوم نیست.یکی از این ۲ پروژه فیلم «برهماسترا» ساخته آیان موکرجی با نقش‌آفرینی رانبیر کاپور، آلیا بات و آمیتاب باچان و دیگری فیلم بیوگرافیکی «راکتری» ساخته آر مادهاوان درباره نامبی نارایانان است. گفته می‌شود در هر ۲ فیلم شخصیتی که شاهرخ خان بازی کرده برای داستان مهم است و روایت را پیش می‌برد. گزارش شده که در فیلم اول او نقش یک دانشمند را ایفا می‌کند و در فیلم دوم او در نقش خبرنگاری ظاهر می‌شود که با نامبی نارایانان مصاحبه می‌کند و شخصیت اول داستان را با فلش‌بک به داستان زندگی‌اش بازمی‌گرداند. هر دو فیلم در حال حاضر در مرحله پس از تولید هستند و این احتمال وجود دارد که هر دو سال آینده به سالن‌های سینما برسند.

با وجود اینکه شاهرخ خان رسماً حرفی درباره این مسأله نزده، شایعه شده که این بازیگر همچنین قراردادی امضا کرده تا در فیلم بعدی ساخته راجکومار هیرانی نقش‌آفرینی کند. او همچنین با آتلی فیلمساز تامیل و عاشق ابو کارگردان همراه شده تا پروژه‌های آینده‌اش را پیش ببرد. که هنوز جزییات بیشتری از این پروژه‌ها در دست نیست.

محله‌ای که «کرونا» را شکست داد!

کودک و خانواده مخاطب «بچه محل»

دنیایی را تصور کنید که کرونا در آن تمام شده است و حالا می‌توانید به راحتی زندگی کنید، سفر بروید، اعضای خانواده و دوستانتان را در آغوش بگیرید و با همان دغدغه‌های پیش از کرونا، با همان میزان از راحتی در به دست گرفتن اشیا، خرید، خوراک و... زندگی را ادامه دهید اما حواستان هم باشد که غول کرونا ممکن است بازگردد. این دنیایی است که این روزها در «بچه محل» به تصویر کشیده می‌شود؛ در برنامه‌ای که بچه‌ها مخاطبش هستند یعنی هم قرار است امیدوارانه باشد هم هشداردهنده.

در این محله سه ماهی است که کرونا تمام شده و بچه‌ها خیالشان راحت است که دیگر کرونایی وجود ندارد. اگر هم سوالتان این است که در بحبوحه کرونا که برخی می‌گویند به پیک دوم رسیده‌ایم و برخی تکذیبش می‌کنند چگونه یک برنامه تلویزیونی آن را تمام شده می‌داند باید با این گزارش که در پشت صحنه «بچه محل» برنامه این روزهای داریوش فرضیایی یا همان عموپورنگ بچه‌ها می‌گذرد همراه شوید؛ برنامه‌ای که هنرمندان مختلفی را هم با خود همراه کرده است و مخاطبانش دیگر فقط کودکان نیستند.

پورنگ این روزها به دلیل کاراکترهای مختلف و نقش‌های متنوعی که در برنامه‌اش دارد گاهی بزرگسالان را هم مخاطب خود قرار می‌دهد و به این ترتیب اعضای یک خانواده از کودک تا بزرگسال به پای آن می‌نشینند. ساختار برنامه هم قصه دارد و هم موزیکال است و به تناسب قصه‌ها، ترانه‌ها و قطعات مختلفی پخش می‌شود؛ همین دلیلی است که هنوز برنامه شاد و پرانرژی و مفرح است.

ساعتی قبل از شروع تصویربرداری «بچه محل» در لوکیشن حاضر می‌شویم. اغلب بازیگران در پشت صحنه حضور دارند و از آنجایی که هر قسمت از این مجموعه بازیگران زیادی دارد سر صحنه هم با چهره‌های متعددی مواجه هستید؛ چهره‌هایی که از بازیگران طنز تا بازیگرانی را که برای اولین بار به یک مجموعه با محور کودکان ورود کرده‌اند شاهد هستیم.

در لوکیشن بیشتر عوامل پشت صحنه هستند که ماسک و دستکش دارند. برخی از بازیگران دستکش یا ماسک ندارند که البته یکی شأن می‌گوید به دلیل شرایطی است که باید هر لحظه برای رفتن مقابل دوربین آماده باشند اما سعی دارند سایر موارد بهداشتی را رعایت کنند.

لوکیشن دکوری از خانه‌های کوچک همراه با ایوان و سقف‌های مدل شیروانی دارد و از در و پنجره‌های رنگی تشکیل شده است. غیر از این خانه‌ها، خیابانی با خط کشی‌های عابر پیاده، تیر چراغ برق و سایر المان‌های یک محله را نشان می‌دهد که به شکل خوش آب و رنگی هم ساخته، طراحی و رنگ آمیزی شده است.

بازیگران در نقاط مختلف صحنه ایستاده یا نشسته با هم گپ می‌زنند و انتظار می‌کشند تا فرمان شروع ضبط صادر شود. نادر سلیمانی یکی از بازیگران مجموعه است که با موتور در صحنه چرخ می‌زد. موتوری که قرار است در بخشی از مجموعه از آن استفاده شود و حالا سلیمانی با آن گاز می‌دهد و به صحنه وارد می‌شود. همچنان همه منتظر شروع هستند که یک باره برق قطع می‌شود. چراغ گوشی‌ها روشن می‌شود، برخی سعی می‌کنند همدیگر را پیدا کنند و برخی دست به شیطنت می‌زنند مثل امیرمحمد متقیان که نقش یکی از نگهبانان محله را ایفا می‌کند و با بوقی که در دستش دارد چند باری ریتم می‌گیرد.

با روشن شدن چراغ‌ها همه بر سر موقعیت‌های لازم قرار می‌گیرند. عوامل پشت صحنه نیز پشت دوربین‌ها و بوم‌های صدا و مانیتورها قرار دارند و ابتدا تمرین را آغاز می‌کنند. بازیگران در این صحنه جمع‌اند، بینی پورنگ بنا به قصه سفید شده است، دیگر بازیگران نادر سلیمانی، رامین ناصر نصیر، نعیمه نظام دوست، کمند امیرسلیمانی، سوسن پرور، فرهاد بشارتی، سروش جمشیدی و ایمان صفا است.

سروش جمشیدی از جمله بازیگرانی است که در این فصل به سریال پیوسته است و پیش از این، بسیاری این بازیگر را با نقش کمدی «قیمت» در مجموعه «دورهمی» به یاد می‌آورند. غیر از او کمند امیر سلیمانی و سوسن پرور هم برای اولین بار است که به جمع بازیگران این سریال اضافه شده‌اند.

یکی از عوامل «بچه محل» که جزو ثابت این تیم است و اگرچه لزومی به حضورش نیست اما معمولاً در تصویربرداری پروژه حضور دارد، نویسنده تیم است. محمد درویش علیپور نویسنده «بچه محل» است و همان ابتدا به اولین سوال ما درباره قصه و اینکه چرا نخواستند کرونا را وارد قصه کنند، توضیح می‌دهد: قصه در زمانی می‌گذرد که سه ماه است واکسن کرونا کشف شده اما هنوز تأثیرات کرونا در زندگی مردم باقی مانده است و آنها مشکلات آن را به خاطر می‌آورند.

وی تاکید کرد: بچه‌ها را نباید خیلی درگیر این موضوع کرد چون تلویزیون ۲۴ ساعته به این موضوع می‌پردازد در دوره‌ای هم هر برنامه تلویزیون را نگاه می‌کردید یک نفر از اسپری و الکل و کرونا حرف می‌زد. این مخاطب را پس می‌زند و برای همین ما ترجیح دادیم که نشان دهیم این بیماری را پشت سر گذاشته‌ایم اما هر لحظه ممکن است برگردد.

درویش علیپور درباره قصه و ساختار این مجموعه و تفاوت‌های آن با «محله گل و بلبل» عنوان کرد: ما سعی کردیم «بچه محل» به صورت زمانی و ساختاری با «محله گل و بلبل» فاصله داشته باشد. شخصیت‌ها و کاراکتری به قصه اضافه شدند و قرار بود بچه‌ها در لوکیشن حضور داشته باشند.

وی درباره محورهای اصلی قصه نیز یادآور شد: اولین محور ما محیط زیست بود و دوم ازدیاد جمعیت و معضل تک فرزندی و البته در کنار اینها ما سبک زندگی و دیگر موضوعات را هم داشتیم.

سوسن پرور از جمله بازیگرانی است که برای اولین‌بار به تیم پورنگ پیوسته است. تصویربرداری که تمام می‌شود به اتاقی دور از هیاهوی دکور ضبط می‌رود تا راحت‌تر بتوانیم گفتگو کنیم. همان ابتدا درباره لحاظ کردن پروتکل‌های بهداشتی در این ایام کرونایی که هنوز تمام نشده است، می‌پرسم که توضیح می‌دهد: از لحظه‌ای که وارد لوکیشن می‌شویم جدا از اینکه از کفش و لباس همه الکل زده می‌شود با تب سنج هم تب ما گرفته می‌شود ولی در حین کار نمی‌توان دستکش و ماسک داشت چون گریم خراب می‌شود و اصلاً امکانپذیر نیست.

امیرمحمد متقیان دیگر عضو ثابت همه برنامه‌های پورنگ است و در برنامه یا فضای دیگری دیده نشده است. او درباره همکاری طولانی مدت خود با این تیم توضیح می‌دهد: من خیلی دوست دارم در حوزه‌های مختلفی حضور پیدا کنم اما در این ژانر در کنار بهترین فردی هستم که مشغول به کار است.

بخشی از بازیگران باید هر لحظه برای تصویربرداری مجدد آماده باشند و حتی برای دقیقه‌ای کوتاه هم نمی‌توان با آن‌ها گفتگو کرد.

فرهاد بشارتی از دیگر بازیگرانی است که فعلاً کارش در صحنه تمام شده است و می‌توان با او هم گپ زد؛ بازیگری که سال‌هاست در عرصه کودک فعالیت دارد و او را با سریال‌هایی چون «دنیای شیرین دریا» می‌شناسیم. بر اهمیت تولید برنامه و سریال در عرصه کودک و نوجوان تاکید می‌کند و می‌گوید: چنین مجموعه‌هایی معضلاتی را که برای کودکان و نوجوانان وجود دارند دنبال می‌کنند و در عین حال که سرگرم‌کننده هستند و فضای شاد دارند دغدغه‌هایی را هم مطرح می‌کنند که برای بچه‌های امروز حیاتی و لازم است.

مجموعه «بچه محل» به تهیه‌کنندگی مسلم آقاجان‌زاده و کارگردانی احمد درویش علیپور مراحل تصویربرداری خود را سپری می‌کند و به زودی فصل دوم این مجموعه نیز از شبکه دو سیما به پخش خواهد رسید.

بنیادی که تنها بنایش باقی ماند

کامیاب در معماری، ناکام در موسیقی!

سرگذشت پرفراز و نشیب فعالیت‌های موسیقایی در کشورمان همواره تحت‌تأثیر خط مشی سیاسی و فرهنگی دولت‌های مختلف دچار تغییرات زیادی بوده و هست که در چارچوب گزارش‌ها، مقالات و نوشتارهای مختلف پژوهشی-رسانه‌ای مورد واکاوی قرار گرفته‌اند.

در مقاطعی اما برخی از رویدادها و اتفاقات در تقویم تحولات موسیقی ایران به ثبت رسیده‌اند که بانیان و طراحان‌شان با اطمینان خاطر و انرژی فراوان درباره آن‌ها سخن می‌گفتند، گویی در مدت زمانی کوتاه قرار است تمامی اتفاقات و رویدادها مرتبط با حوزه موسیقی، تحت تأثیر آن فعالیت قرار بگیرد اما چنین نشد.«گمشده‌های موسیقی ایران» عنوان سلسله گزارش‌هایی است که گروه هنر خبرگزاری مهر در قالب آن به مرور همین رویدادها، تحولات و وعده‌های فراموش‌شده می‌پردازد. عمده تمرکز و هدف تدوین این مجموعه گزارش البته ضمن بازخوانی تحولات، ترویج «تمرکز» و «تفکر دوباره» در مدیران و سیاست‌سازان حوزه موسیقی کشور برای تأمل روی موضوعاتی است که بهتر می‌بود پیش از رسانه‌ای شدن یا برگزاری مراسم افتتاحیه و ماجراهایی از این دست، برنامه‌ریزی واقع‌بینانه‌تری درباره دامنه اثرگذاری آن‌ها صورت می‌گرفت تا در نیمه راه نمانند. در سومین گام از سلسله گزارش‌های «گمشده‌های موسیقی ایران» این بار به سراغ یکی از مجموعه‌های به طور کامل فراموش شده‌ای رفتیم که اتفاقاً نطفه شکل‌گیری آن از معاونت هنری همین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دولت فعلی زده شد و همان طور که پیش‌بینی می‌شد خیلی زود به آرشیو خاک خورده پروژه‌ها و مجموعه‌های دیگری پیوست که جز برگزاری یک مراسم افتتاحیه پرطمطراق دستاورد دیگری نداشت.«بنیاد پژوهشی هنر و موسیقی» یکی از این مجموعه‌های زیرخاکی دولت یازدهم است که با گذشت ۶ سال از افتتاح آن به عنوان یکی از گمشده‌های موسیقی ایران در سال‌های اخیر معرفی می‌شود. بنیادی که قرار بود با محوریت و مدیریت علمی محمدرضا درویشی دستاوردهای زیادی را به همراه داشته باشد. اما بازهم در زیر سایه شعارها و حرف‌های قشنگ گم شد و به تاریخ پیوست.

۲۴ آذر ۱۳۹۲؛ ایده‌های محمدرضا درویشی برای تشکیل یک بنیاد چند منظوره

محمدرضا درویشی روز بیست و چهارم آذر ماه سال ۱۳۹۲ بود که در گفتگو با یکی از خبرگزاری‌ها از راه‌اندازی یک بنیاد پژوهشی – موسیقایی در قزوین خبر می‌دهد. پروژه‌ای که تا قبل از این گفتگو از آن به عنوان «مکتب خانه موسیقی نواحی» یاد می‌کردند.

درویشی در همین گفتگوی رسانه‌ای بود که تصریح کرد: «آن چیزی که در قزوین ایجاد می‌شود مکتب خانه نیست. البته من طرح مکتب خانه‌ها را بیش از یک دهه گذشته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دادم که هیچ گاه به سرانجام نرسید. قرار بود که در چند مرحله تمامی استان‌های کشور صاحب مکتب خانه شوند تا موسیقی نواحی ایران که سینه به سینه به نسل‌های آینده منتقل می‌شود نمیرد. اما... [...] اتفاقی که در قزوین می‌افتد در چهارچوب طرح مکتب خانه‌ها نیست. آنچه که در قزوین دارد راه می‌افتد یک بنیاد پژوهشی به نام بنیاد پژوهشی هنر و موسیقی قزوین است. ما می‌خواستیم به جای قزوین پسوند ایران را بگذاریم اما دولت، پسوند ایران را به هیچ مؤسسه‌ای نمی‌دهد. برخی مؤسسات خاص دولتی این پسوند را می‌گیرند. به هر حال ما نتوانستیم با پسوند ایران این بنیاد را نامگذاری کنیم و پسوند قزوین در انتهای این نام نشست. ما برای راه‌اندازی بنیاد باید چند مرحله را طی می‌کردیم که در گام اول ثبت نام انجام شد. منتها اینکه این بنیاد با پسوند قزوین نامگذاری شد هرگز به این معنا نیست که پژوهش ما تنها در استان قزوین متمرکز است. پژوهش‌های بنیاد، ملی و کشوری است و تنها محل استقرار در قزوین است.

درویشی در پاسخ به اینکه چرا چنین بنیادی باید در شهر قزوین راه‌اندازی شود؟ بیان کرده بود: «اینکه چرا این بنیاد را در تهران دایر نکردیم به این دلیل است که تهران به طور کلی اشباع شده است. در عین حال در مرکز، هیچ نهاد و سازمانی از ما و طرح بنیاد حمایت نکرد. در حالی که در قزوین نهادهای مختلفی مثل سازمان میراث فرهنگی، استانداری، سازمان نوسازی قزوین از من و طرح بنیاد حمایت کردند، یعنی سه سازمان عمده حامی این طرح شدند. یکی از ساختمان‌های مربوط به دوره قاجاریه در مجموعه «سعدالسلطنه» که یک بنای تاریخی متعلق به دوره قاجار و در دست بازسازی است نیز محل بنیاد است. این ساختمان که در اصل متعلق به سازمان میراث فرهنگی استان قزوین است در اختیار بنیاد قرار گرفته است. ما در تهران چنین امکاناتی نداریم در حالی که قزوین تشنه این کار است و ظرفیت حمایت هم دارد.»

۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۳؛ آقای درویشی امروز فضای بزرگ و زیبایی در اختیار شما قرار دارد!

در روزهای پایانی اردیبهشت سال ۱۳۹۳ یعنی شش سال پیش بود که روابط عمومی معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که در آن زمان علی مرادخانی در مقام معاون هنری وزیر ارشاد به فعالیت مشغول بود، گزارشی را به رسانه‌ها ارسال کرد که محتوای آن از افتتاحیه یک مجموعه با عنوان «بنیاد پژوهش هنر و موسیقی» در شهر قزوین با حضور تعدادی از بزرگان موسیقی ایران و محوریت محمدرضا درویشی استاد و آهنگساز صاحب نام کشورمان خبر داده بود. این در حالی است که پس از کارنامه موفقی که علی مرادخانی در دوران حضور خود در مدیریت موسیقی وزارت ارشاد به جای گذاشته بود، این انتظار می‌رفت که بنیاد پژوهش هنر و موسیقی به واسطه حمایت‌های مرادخانی و حضور هنرمندی چون محمدرضا درویشی سر منشأ خدمات قابل توجهی در عرصه موسیقی به ویژه موسیقی اصیل ایرانی و موسیقی نواحی باشد.

در این مراسم که روز دوشنبه ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۹۳ در سرای تاریخی سعد السلطنه قزوین برگزار شد، بیژن نوباوه، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی، پیروز ارجمند، مدیرکل وقت دفتر موسیقی وزارت ارشاد، محمد سریر، داریوش پیرنیاکان، شاهین فرهت، کیوان ساکت، پروین غلامشاهی، محمدرضا اصلانی، حمیدرضا اردلان، حمیدرضا نوربخش (مدیر عامل خانه موسیقی)، حمیدرضا عاطفی، علی ترابی رئیس وقت انجمن موسیقی تهران، محمد وکیل‌ها، رئیس وقت انجمن موسیقی استان قزوین، حسن مهرجردی، بهروز فتحی، مرتضی باقرنژاد، محمد خوشرو (گروه وقت مشاوران معاون امور هنری)، سیدمحمد میثمی، علیرضا خزائلی، مدیرعامل سازمان نوسازی و بهسازی وقت قزوین و مرتضی روزبه، استاندار وقت قزوین از جمله هنرمندان و مسئولانی بودند که در آئین گشایش بنیاد پژوهشی هنر و موسیقی قزوین حضور داشتند.

علی مرادخانی در این مراسم بود که با ابراز خرسندی از آغاز به کار این مرکز پژوهشی، ضمن تاکید بر ماندگاری کوشش‌های صورت گرفته، خطاب به محمدرضا درویشی گفت: شما سال‌ها تلاش کردید فضایی اندک برای پی‌گیری پژوهش و ثبت موسیقی بومی و نواحی ایران در اختیار داشته باشید اما امروز چنین فضای بزرگ و زیبایی در اختیار شما قرار دارد که نشان می‌دهد در مسیر صحیح گام برمی‌داریم. تمدن ایران جایگاه ویژه‌ای در جهان دارد و درست نیست کشوری با بیش از ۵ هزار سال تمدن و داشتن فرهنگ غنی، امکانی برای ثبت و حراست از داشته‌های فرهنگی خود در اختیار نداشته باشد. من اعتقاد دارم باید در زمینه موسیقی فعالیت و کوشش بیش‌تری صورت بگیرد، چون هنری بسیار ظریف و شکننده است و همین عامل موجب می‌شود صیانت از آن به لحاظ ملی، میهنی و دینی وظیفه ما باشد. یکی از ویژگی‌های ما این است که بزرگان خود را درست معرفی نمی‌کنیم: در سفرهایی که به نقاط مختلف جهان داشتم بارها شاهد بودم فردی را که شاید جایگاه چندان رفیع هنری هم نداشت، بسیار پررنگ تعریف می‌کنند و من همواره افسوس می‌خوردم که چرا ما در معرفی بزرگان خود کم‌جوشش و بی‌بنیه عمل کردیم.

پیش بینی درویشی درست از آب درآمد و فقط یک بنای زیبا افتتاح شد!

محمدرضا درویشی که گویا مدیریت بنیاد پژوهشی هنر و موسیقی قزوین را برعهده داشت در ابتدای این مراسم به هم‌زمانی گشایش مجموعه با درگذشت محمدرضا لطفی، چهره نامدار موسیقی ایران اشاره کرد و گفت: افتتاح نخستین پژوهشکده موسیقی در سراسر تاریخ پرفراز و نشیب موسیقی ایران از ابتدا تا امروز را در حالی جشن می‌گیریم که استاد لطفی از میان ما رفت ولی اعتقاد دارم در این شادی با ما شریک است. [...] حدود دو سال پیش، به دلیل خستگی از شهر تهران

و همچنین اشباع شدن فعالیت‌های موسیقی در پایتخت، و به واسطه دوستانی که در این شهر داشتم تصمیم گرفتم به قزوین بیایم به این امید که شاید محیط بکر و آماده این شهر پاسخ‌گوی بخشی از نیازها و علایق من برای راه‌اندازی پژوهشکده‌ای کوچک باشد. چون تصور می‌کردم این امکان در تهران وجود ندارد و تلاش بیست ساله من به ثمر نرسید.

درویشی در این مراسم با ذکر این نکته که، وقتی فعالیت برای تأسیس پژوهشکده موسیقی آغاز شد تصور فراهم شدن امکاناتی به این گستردگی را نداشته، در ارتباط با اهداف راه‌اندازی این مجموعه نیز گفت: هدف ما فقط تحقیق و پژوهش است و اگر آموزشی هم اتفاق بیفتد حتماً در خدمت پژوهش خواهد بود. چون تحقیق در زمینه موسیقی کلاسیک ایران در تهران صورت می‌گیرد اما آن‌چه با غفلت مواجه شده موسیقی مظلوم نواحی ایران است که هیچ متولی ندارد. در دانشکده‌های ما موسیقی دستگاهی را آموزش می‌دهند و از موسیقی نواحی، که متأسفانه رو به زوال است، خبری نیست. در حالی که موسیقی نواحی زیربنای موسیقی کشور و حتی به اعتباری ردیف‌های موسیقی ما به حساب می‌آید. هدف ما این است که متولی تحقیق و انتشار تحقیقات باشیم نه هیچ چیز دیگر. اما تاکید می‌کنم برای پیشبرد برنامه‌ها به حمایت مالی نیاز داریم، چون این مرکز مانند کتابخانه مجلس امکان درآمدزایی ندارد و اگر مسئولان حمایت مالی نکنند باید گفت امروز فقط یک بنای زیبا را افتتاح کرده‌ایم. [...] من برای تحقق یک اتفاق مثبت ترک شهر و خانواده کرده‌ام و دست همکاری به سوی همه شما دراز می‌کنم. همه باید دست در دست یکدیگر حرکت کنیم و اگر قرار باشد چوب لای چرخ بگذاریم هیچ کاری پیش نمی‌رود.

یک فنجان چای داغ

معمای بی‌رغبتی نمایندگان مجلس به «کمیسیون فرهنگی»

طی ادوار مختلف مجلس شورای اسلامی نمایندگان ملت برای صیانت از آرای مردم و احقاق حقوق اقشار مختلفی که به آن‌ها رأی داده‌اند، وارد خانه ملت می‌شوند و با حضور در کمیسیون‌های تخصصی مختلفی که در مجلس در نظر گرفته شده، فعالیت خود را به‌صورت هدفمندتر در زمینه‌ای تخصصی آغاز و ادامه می‌دهند.مجلس شورای اسلامی دارای ۱۳ کمیسیون تخصصی شامل «آموزش، تحقیقات و فناوری»، «اجتماعی»، «اقتصادی»، «امنیت ملی و سیاست خارجی»، «امور داخلی کشور و شوراها»، «انرژی»، «برنامه و بودجه و محاسبات»، «صنایع و معادن»، «بهداشت و درمان»، «عمران»، «قضایی و حقوقی»، «کشاورزی، آب و منابع طبیعی» و «فرهنگی» است. در میان کمیسیون‌های موجود در مجلس شورای اسلامی برخی کمیسیون‌ها نظیر امنیت ملی و سیاست خارجی، اقتصادی، برنامه و بودجه و انرژی پرطرفدار هستند و نمایندگان بسیاری در همان ابتدای امر برای عضویت در آن‌ها اعلام آمادگی می‌کنند، اما نکته قابل تأمل برای اهالی فرهنگ و هنر این است که کمیسیون فرهنگی مجلس همواره یکی از کم طرفدارترین کمیسیون‌ها در دوره‌های مختلف مجلس بوده و نمایندگان اندکی رغبت و انگیزه برای حضور در این کمیسیون داشته‌اند.

تنها ۱۲ نماینده متقاضی عضویت در کمیسیون فرهنگی هستند

مجلس یازدهم شورای اسلامی نیز که به‌زودی قرار است با انتخاب اعضای کمیسیون‌های مختلف فعالیت در حوزه‌های تخصصی را با جدیت بیشتر پیگیری کند، از این امر مستثنی نیست و بنابر آنچه در قالب فهرست نمایندگان متقاضی کمیسیون‌های تخصصی منتشر شده، کمیسیون فرهنگی بازهم در فهرست کم طرفدارترین کمیسیون‌ها قرار گرفته است.

در مجلس یازدهم، کمیسیون قضایی و حقوقی با ۳ کاندیدا کم طرفدارترین کمیسیون است و بعد از آن کمیسیون فرهنگی مجلس با ۱۲ نماینده متقاضی در رتبه دوم قرار دارد.

طبق اسامی اعلام شده سیدرضا تقوی، نصرالله پژمان‌فر، غلامرضا منتظری، مرتضی آقاطهرانی، امیرحسین بانکی پورفرد، سید نظام‌الدین موسوی، حسین جلالی، بیژن نوباوه وطن، زهره سادات لاجوردی، علی اصغر باقرزاده، فاطمه رحمانی و سیدعلی یزدی خواه ۱۲ نماینده متقاضی عضویت در این کمیسیون هستند که البته برخی از آن‌ها برای حضور در کمیسیون‌های دیگر هم اعلام آمادگی کرده‌اند.

تنها یک عضو کمیسیون فرهنگی مجلس دهم متقاضی کمیسیون فرهنگی مجلس یازدهم است!

نکته قابل‌توجه دیگر این است که برخی اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس گذشته یعنی دوره دهم که به مجلس یازدهم هم راه پیدا کرده‌اند، دیگر در این کمیسیون کاندیدا نشده‌اند و تنها نصرالله پژمان‌فر کاندیدا شدن در کمیسیون فرهنگی مجلس را تکرار کرده است.

سیدصادق طباطبایی‌نژاد که در دوره دهم مجلس، از اعضای کمیسیون فرهنگی و مشخصاً نایب رئیس این کمیسیون بود در دوره یازدهم برای عضویت در کمیسیون‌های «امنیت ملی و سیاست خارجی» و «کشاورزی، آب و منابع طبیعی» کاندیدا شده و سیداحسان قاضی‌زاده هاشمی عضو دیگر این کمیسیون در مجلس دهم نیز، این دوره کاندیدای حضور در کمیسیون‌های «اجتماعی» و «برنامه و بودجه و محاسبات» شده است

در دوره یازدهم کمیسیون‌های امنیت ملی و سیاست خارجی با ۷۲ کاندیدا، صنایع و معادن با ۶۷ کاندیدا، برنامه و بودجه با ۵۸ کاندیدا، اقتصادی با ۴۴ کاندیدا، انرژی با ۴۲ کاندیدا، آموزش، تحقیقات و فناوری با ۳۹ کاندیدا، اجتماعی ۳۸ کاندیدا، عمران ۳۸ کاندیدا، کشاورزی، آب و منابع طبیعی با ۳۴ کاندیدا، امور داخلی کشور و شوراها با ۲۵ کاندیدا و بهداشت و درمان با ۲۲ کاندیدا بالاتر از کمیسیون فرهنگی مجلس به لحاظ تعداد نمایندگان راغب به حضور قرار دارند.

ناکامان کمیسیون‌های دیگر در کمیسیون فرهنگ؟

توجه به نکته‌ای دیگر درباره کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی هم خالی از لطف نیست و آن هم نحوه سرریز شدن کاندیداهای ناکام کمیسیون‌های دیگر در کمیسیون فرهنگی است. در همه ادوار مجلس شورای اسلامی کاندیداهایی که به دلیل سقف کمی تعریف شده به کمیسیون‌های پرطرفدار مجلس راه پیدا نمی‌کنند، به ناچار وارد کمیسیون‌های کم‌طرفدارتر از جمله کمیسیون فرهنگی می‌شوند و این طبیعتاً وضعیت این کمیسیون تخصصی را تراژیک‌تر از قبل می‌کند! شاید همین شرایط است که باعث شده در تمام ادوار ۱۰ گانه گذشته مجلس شورای اسلامی، هیچگاه کمیسیون فرهنگی مجلس به‌واسطه دغدغه‌مندی درست، نگاه تخصصی به حوزه فرهنگ و هنر و اقدامات و تصمیم‌گیری‌های هدفمند در این حوزه شناخته نشده و هیچگاه مطالبات جدی اهالی فرهنگ و هنر فرصت درخور برای طرح در «خانه ملت» پیدا نکرده است. در هیچکدام از ادوار گذشته مجلس، اتفاقی قابل‌توجه از سوی کمیسیون فرهنگی برای حوزه فرهنگ و هنر رخ نداده و اعضای این کمیسیون کمترین حضور و مشارکت را در رویدادها و فعالیت‌های سینمایی، تئاتری، موسیقی و هنرهای تجسمی داشته‌اند.تئاتر به عنوان یکی از حوزه‌های هنر نیز از این بی‌توجهی اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس در ادوار مختلف مستثنی نبوده زیرا اکثر نمایندگان علاقه‌ای به حضور در این کمیسیون تخصصی را نداشته و از طرفی تخصصی نیز در این حوزه «کلیدی» ندارند. به همین خاطر ترجیح می‌دهند وقتی از قافله کمیسیون‌های پرطرفدار مجلس عقب مانده‌اند، در کمیسیون فرهنگی ۴ سال فرصت حضورشان در خانه ملت را سپری کنند؛ بدون هیچ انگیزه و برنامه مشخصی برای بهبود قوانین و تسهیل شرایط فعالیت در حوزه فرهنگ و هنر.آیا طلسم این بی‌توجهی و بی‌انگیزگی در مجلس یازدهم و از سوی همین ۱۲ نماینده متقاضی عضویت در این کمیسیون شکسته خواهد شد؟

«هنر کارت» آزمایشی صادر شد

سید حسین سیدزاده مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در تشریح جزئیات صدور «هنر کارت» توضیح داد: در مرحله اول این طرح تعدادی کارت به طور آزمایشی صادر و پس از بررسی نحوه کارکرد خدمات پیش بینی شده و جمع آوری بازخوردها تا پایان سال طی چند مرحله برای همه اعضا صندوق صادر خواهد شد.وی افزود: صدور این کارت در راستای مطالبات اهالی فرهنگ و هنر خصوصاً در طی سفرهای حمایتی و مطابق با نیاز سنجی های انجام گرفته صورت گرفت.مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در ادامه گفت: هنر کارت دارای قابلیت ارائه خدمات چندگانه است و از این پس کلیه خدمات صندوق از قبیل خدمات بیمه‌ای، طرح تکریم و کمک مستمری و تسهیلات مالی از طریق این کارت ارائه خواهد شد. سایر خدمات رفاهی، فرهنگی، گردشگری نیز طی مراحل مختلف روی این کارت فعال خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه و شهرسازی
شرکت ساخت و توسعه زیربناهای ملی و حمل و نقل

«آگهی تجدید مناقصه شماره ۶-۹۹
(به شماره فراخوان ۲۰۹۹۰۰۱۰۰۴۰۰۰۰۳۴ در سامانه)»

بر اساس ماده ۱۳ قانون برگزاری مناقصات عملیات اجرایی پروژه به شرح زیر بصورت مناقصه عمومی دو مرحله ای واگذار میگردد:

۱- دستگاه مناقصه گزار : شرکت ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور به نشانی تهران - بزرگراه مدرس- خیابان وحید دستگردی - خیابان فرید افشار - نبش بلوار آرش.

۲- شرح پروژه: تجدید مناقصه خرید ۸ هزارتن ریل ازنوع ۶۰E1 برای استفاده در طرح راه آهن بستان آباد - انل گلی در محور میانه -تبریز با مدت اجرای کار ۱۲ ماه.

۳- سیر مراحل دریافت اسناد و برگزاری فرآیند مناقصه: صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس http://www.setadiran.ir و مهلت دریافت اسناد از سامانه مذکور حداکثر لغایت تاریخ ۱۳۹۹/۰۳/۲۷ (ساعت ۱۶) میسر خواهد بود.ضمناً مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه به انجام رسانند. تلفن پشتیبانی سامانه : ۴۱۹۳۴

۴- محل تحویل پاکات شرکت در مناقصه (صرفاً پاکات الف) اداره کل امور پیمانها و رسیدگی فنی - شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور حداکثر تا ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۰۷ و تاریخ جلسه مناقصه ساعت ۱۱/۳۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۰۸ می باشد.

مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه از تاریخ فوق و یکبار قابل تمدید حسب تشخیص کارفرما می باشد.

۵- برآورد: براساس فهرست بهای پایه راه، راه آهن و باند فرودگاه سال ۱۳۹۹ به مبلغ ۱/۰۰۳/۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال میباشد.

۶- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۲۲ میلیارد ریال تعیین میگردد.

۷- مهندسین مشاور طرح: توسعه راه آهن ایران (مترا) -تلفن : ۲۶۷۶۵۷۱۳-۷۴۵۰۸۰۰۰. ضمنا آگهی مناقصه از طریق پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی http:\\iets.mporg.ir نیز قابل دسترسی است.

۷۴۰/م الف